

UOHSX00DSO3E

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka:

ÚOHS-R106/2020/VZ

Číslo jednací:

ÚOHS-26370/2020/322/BVÍ

Brno 25. srpna 2020

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 2. 6. 2020, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, jenž podal navrhovatel –

- **společníci společnosti „Úklid chodníků a svoz odpadkových košů na MČ Praha 10 – Malešice“:**
 - BAU plus, a.s., IČO 02125633, se sídlem Londýnská 674/55, Vinohrady, 120 00 Praha 2, jakožto vedoucí společník, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 2. 3. 2020 společností Advokátní kancelář Brož, Sedlatý s.r.o., IČO 24827452, se sídlem Vinohradská 2828/151, 130 00 Praha 3, a
 - Sadovnický a zahradnický servis s.r.o., IČO 27404862, se sídlem Ruzyňská 209/8, Ruzyně, 161 00 Praha 6, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 5. 3. 2020 společností BAU plus, a.s., IČO 02125633, se sídlem Londýnská 674/55, Vinohrady, 120 00 Praha 2, sdružení za účelem získání části C „Úklid chodníků a svoz odpadkových košů – oblast Malešice“ veřejné zakázky „Úklid chodníků a svoz odpadkových košů na území MČ Praha 10“ na základě „Společenské smlouvy“ ze dne 16. 9. 2019,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0100/2020/VZ č. j. ÚOHS-14496/2020/521/ŠŠu ze dne 15. 5. 2020, vydanému ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Městská část Praha 10**, IČO 00063941, se sídlem Vršovická 1429/68, 101 00 Praha – Vršovice, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 6. 3. 2020 JUDr. Ondřejem Kochmanem, advokátem, ev. č. ČAK 11557, Kochman, advokátní kancelář s.r.o., IČO 08094284, se sídlem Belgická 276/20, 120 00 Praha 2 – Vinohrady,

učiněných při zadávání části C „Úklid chodníků a svoz odpadkových košů – oblast Malešice“ veřejné zakázky s názvem „**Úklid chodníků a svoz odpadkových košů na území MČ Praha 10**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 14. 8. 2019 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 19. 8. 2019 pod ev. č. zakázky Z2019-028484, ve znění opravy uveřejněné dne 13. 9. 2019, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 19. 8. 2019 pod ev. č. 2019/S 158-390753, ve znění dodatečných informací uveřejněných dne 13. 9. 2019 pod ev. č. 2019/S 177-431968, jehož dalším účastníkem je vybraný dodavatel –

- **AKROP s.r.o.**, IČO 26432331, se sídlem Ke Špejcharu 392, 252 67 Tuchoměřice,

předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, v souladu s § 152 odst. 6 písm. b) a § 90 odst. 5 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0100/2020/VZ č. j. ÚOHS-14496/2020/521/ŠŠu ze dne 15. 5. 2020

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Městská část Praha 10, IČO 00063941, se sídlem Vršovická 1429/68, 101 00 Praha – Vršovice, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 6. 3. 2020 JUDr. Ondřejem Kochmanem, advokátem, ev. č. ČAK 11557, Kochman, advokátní kancelář s.r.o., IČO 08094284, se sídlem Belgická 276/20, 120 00 Praha 2 – Vinohrady (dále jen „**zadavatel**“), jakožto veřejný zadavatel ve smyslu § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ zahájil dne 14. 8. 2019 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění otevřené řízení za účelem zadání mj. části C „Úklid chodníků a svoz odpadkových košů – oblast Malešice“ veřejné zakázky s názvem „Úklid chodníků a svoz odpadkových košů na území MČ Praha 10“, přičemž toto oznámení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 19. 8. 2019 pod ev. č. zakázky Z2019-028484, ve znění opravy uveřejněné dne 13. 9. 2019,

¹ Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení, v daném případě ve smyslu ustanovení § 56 odst. 1 zákona.

a v Úředním věstníku Evropské unie dne 19. 8. 2019 pod ev. č. 2019/S 158-390753, ve znění dodatečných informací uveřejněných dne 13. 9. 2019 pod ev. č. 2019/S 177-431968 (dále jen „**veřejná zakázka**“).

2. Z „Protokolu o otevírání nabídek“ ze dne 20. 9. 2019 (dále jen „**protokol o otevírání nabídek**“) vyplývá, že zadavatel obdržel pro část C veřejné zakázky nabídku od:

a. společníků společnosti „Úklid chodníků a svoz odpadkových košů na MČ Praha 10 – Malešice“, kterými jsou –

- BAU plus, a.s., IČO 02125633, se sídlem Londýnská 674/55, Vinohrady, 120 00 Praha 2 (dále jen „**BAU plus**“), jakožto vedoucí společník, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 2. 3. 2020 společností Advokátní kancelář Brož, Sedlatý s.r.o., IČO 24827452, se sídlem Vinohradská 2828/151, 130 00 Praha 3, a

- Sadovnický a zahradnický servis s.r.o., IČO 27404862, se sídlem Ruzyňská 209/8, Ruzyně, 161 00 Praha 6, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 5. 3. 2020 společností BAU plus,

sdržení za účelem získání části C veřejné zakázky na základě „Společenské smlouvy“ ze dne 16. 9. 2019 (dále jen „**navrhovatel**“),

b. společníků společnosti „Úklid chodníků – Malešice“, kterými jsou –

- Michal Bohumel IRONEX, IČO 10174133, Makovského 1339/16, 160 00 Praha 6, jakožto vedoucí společník,

- CEBU service s.r.o., IČO 05964890, se sídlem Londýnská 674/55, Vinohrady, 120 00 Praha 2 a

- V-TRADE, s.r.o., IČO 25564188, se sídlem Francouzská 346/30, Zábřovice, 602 00 Brno,

sdržení za účelem získání části C veřejné zakázky na základě „Smlouvy o společnosti“,

c. AVE CZ odpadové hospodářství s.r.o., IČO 49356089, se sídlem Pražská 1321/38a, Hostivař, 102 00 Praha 10,

d. ZENOVA services s.r.o., IČO 25051865, se sídlem Purkyňova 2121/3, Nové Město, 110 00 Praha 1 a

e. AKROP s.r.o., IČO 26432331, se sídlem Ke Špejcharu 392, 252 67 Tuchoměřice (dále jen „**vybraný dodavatel**“).

3. Dne 23. 10. 2019 zaslal zadavatel navrhovateli prostřednictvím elektronického nástroje Tender arena „Výzvu k objasnění nabídky a ke zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny“ z téhož dne (dále jen „**první výzva**“), neboť termín doručení písemného objasnění navrhovatele byl stanoven do 29. 10. 2019 do 14:00 hod. Tuto lhůtu zadavatel následně z důvodu žádosti navrhovatele prodloužil do 30. 10. 2019. Navrhovatel na základě první výzvy zaslal zadavateli „Písemné objasnění nabídky a zdůvodnění způsobu stanovení nabídkové ceny“ ze dne 30. 10. 2019 (dále jen „**odpověď č. 1**“).

4. Vzhledem k tomu, že odpověď č. 1 zadavatel považoval za nedostatečnou, zaslal dne 12. 11. 2019 navrhovateli prostřednictvím elektronického nástroje „Druhou výzvu k objasnění nabídky a ke zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny“ z téhož dne (dále jen „**druhá výzva**“), s termínem objasnění do 3 pracovních dní ode dne doručení této výzvy. Navrhovatel na tuto druhou výzvu reagoval „Písemným zdůvodněním způsobu stanovení nabídkové ceny“ ze dne 14. 11. 2019 (dále jen „**odpověď č. 2**“).
5. Ani odpověď č. 2 neshledal zadavatel dostatečnou, proto dne 10. 12. 2019 zaslal navrhovateli prostřednictvím elektronického nástroje „Výzvu ke zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny“ z téhož dne (dále jen „**třetí výzva**“), stanovující lhůtu pro požadované zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny do 16. 12. 2019. Navrhovatel prostřednictvím „Žádosti o prodloužení lhůty“ ze dne 17. 12. 2019 požadoval po zadavateli prominutí této lhůty a její prodloužení do 20. 12. 2019, přičemž uvedl, že s ohledem na obsah třetí výzvy provádí nezbytné kroky tak, aby bylo možné výzvě co nejvíce vyhovět. Jak vyplývá z odpovědi zadavatele ze dne 19. 12. 2019, zadavatel této žádosti nevyhověl.
6. Následně zadavatel prostřednictvím „Oznámením o vyloučení účastníka z další účasti v zadávacím řízení“ ze dne 20. 1. 2020 rozhodl o vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení pro část C veřejné zakázky (dále jen „**rozhodnutí o vyloučení**“), a to z důvodu dle § 48 odst. 2 písm. b) zákona, neboť navrhovatel neobjasnil, resp. nedoplnil zadavatelem požadované údaje na základě žádosti podle § 46 zákona, dále z důvodu dle § 48 odst. 4 zákona, jelikož nabídka navrhovatele obsahuje mimořádně nízkou nabídkovou cenu, která nebyla navrhovatelem řádně zdůvodněna, a rovněž z důvodu dle § 48 odst. 6 zákona pro nezpůsobilost, neboť zadavatel na základě věrohodných informací získal důvodné podezření, že navrhovatel uzavřel s jinými osobami zakázanou dohodu podle jiného právního předpisu v souvislosti se zadávanou veřejnou zakázkou. Rozhodnutí o vyloučení bylo odesláno a doručeno navrhovateli prostřednictvím elektronického nástroje.
7. Dne 20. 1. 2020 rozhodl zadavatel o výběru dodavatele pro část C veřejné zakázky (dále jen „**rozhodnutí o výběru**“), kterým se stal vybraný dodavatel.
8. Proti rozhodnutí o vyloučení a rozhodnutí o výběru obdržel zadavatel dne 31. 1. 2020 námitky navrhovatele z téhož dne (dále jen „**námítky**“). Tyto námitky zadavatel rozhodnutím ze dne 17. 2. 2020, které bylo navrhovateli doručeno prostřednictvím elektronického nástroje téhož dne, odmítl (dále jen „**rozhodnutí o námitkách**“).
9. Navrhovatel následně podal dne 26. 2. 2020 k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, jakožto orgánu vykonávajícímu dozor nad zadáváním veřejných zakázek a zvláštními postupy dle § 248 zákona (dále jen „**Úřad**“), návrh z téhož dne na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „**návrh**“). Dnem, kdy Úřad návrh navrhovatele obdržel, bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0100/2020/VZ.

II. Napadené rozhodnutí

10. Dne 15. 5. 2020 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0100/2020/VZ č. j. ÚOHS-14496/2020/521/ŠŠu, jímž rozhodl o zamítnutí návrhu navrhovatele podle § 265 písm. a)

zákona, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).

III. Rozklad navrhovatele

11. Proti napadenému rozhodnutí podal navrhovatel rozklad, který byl Úřadu doručen dne 2. 6. 2020. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 18. 5. 2020. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu

12. Z rozkladu vyplývá, že navrhovatel považuje napadené rozhodnutí za zjevně věcně i právně nesprávné a jeho vydání pokládá za nezákonné. Namítá účelovost jednání zadavatele při jeho vyloučení ze zadávacího řízení pro část C veřejné zakázky a poukazuje na skutečnost, že důvody pro jeho vyloučení jsou dle zákona pouze fakultativní. Navrhovatel je i nadále přesvědčen o tom, že jeho nabídková cena neměla být ze strany zadavatele posouzena jako mimořádně nízká, neboť současný dodavatel zadavatele poskytuje stejné či obdobné služby za nižší jednotkové ceny. I přes tuto skutečnost však navrhovatel na výzvy zadavatele ke zdůvodnění jeho nabídkové ceny reagoval, a to vždy v zadavatelem požadovaném rozsahu. Na třetí výzvu nereagoval, neboť by tím došlo k narušení jeho obchodního tajemství.
13. Pokud jde konkrétně o důvody vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení, je navrhovatel přesvědčen, že se Úřad dostatečně nezabýval skutečností, že současný dodavatel zadavatele poskytuje stejné či obdobné plnění za cenu nižší, než je nabídka navrhovatele, což má dle navrhovatele z povahy věci vylučovat existenci mimořádně nízké nabídkové ceny v jeho vlastní nabídce.
14. Navrhovatel Úřadu vytýká laxnost v případě přezkoumávání související argumentace navrhovatele ohledně relevantní situace na trhu, kterou mají dokládat smlouvy uveřejněné v registru smluv.
15. Úřad měl dle navrhovatele pochybit i v tom smyslu, že se dostatečně nezabýval objektivními důvody, na základě kterých navrhovatel nereagoval na třetí výzvu k objasnění jeho nabídkové ceny. K doložení související rozkladové argumentace navrhovatel k rozkladu přikládá komplexní cenotvorbu dle požadavků zadavatele, z níž má být zřejmé, že pokud by byla zadavateli poskytnuta, došlo by k narušení know-how navrhovatele.
16. Požadavky zadavatele na podrobná zdůvodnění jeho nabídkové ceny považuje navrhovatel za šikanózní a rozporné se zásadou proporcionality dle § 6 zákona. Svě odpovědi na výzvy zadavatele pak chápe jako dostatečné a plně odpovídající požadavkům zadavatele. Z tohoto důvodu tedy na třetí výzvu zadavatele nereagoval, neboť další informace z jeho strany již nebyly potřebné. Pokud zadavatel nebyl ani přes dvě zdůvodnění ze strany zadavatele a za pomoci dvou znaleckých posudků schopen nabídkovou cenu navrhovatele posoudit, měl podle názoru navrhovatele zadávací řízení zrušit.
17. Navrhovatel namítá, že Úřad se ztotožnil s tvrzeními zadavatele, aniž by sám nechal zpracovat určité odborné, resp. znalecké, posouzení v dané věci.

18. Dále navrhovatel rozporuje konkrétní body napadeného rozhodnutí a podává podrobnou argumentaci, která má odůvodňovat jeho závěr o nesprávnosti a nezákonnosti napadeného rozhodnutí.
19. Navrhovatel rovněž nesouhlasí s postupem Úřadu, pokud se nezabýval i dalšími důvody pro vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení pro část C veřejné zakázky. Dle jeho názoru se má jednat o účelové zjednodušení zásady procesní ekonomie správního řízení.
20. Následuje rozkladová argumentace ve vztahu k závěrům napadeného rozhodnutí ohledně správnosti vyhotoveného rozhodnutí o vyloučení navrhovatele, resp. rozhodnutí o výběru vybraného dodavatele. Rozklad poukazuje rovněž na domnělé zjevné procesní a faktické chyby zadavatele při výběru vybraného dodavatele. Navrhovatel uvádí, že mu dosud účastenství v zadávacím řízení pro část C veřejné zakázky nezaniklo, a proto se Úřad musí zabývat všemi částmi jeho návrhu.

Závěr rozkladu

21. Závěrem rozkladu navrhovatel požaduje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

IV. Vyjádření k rozkladu

22. Zadavatel se k podanému rozkladu vyjádřil přípisem ze dne 12. 6. 2020. Podrobně v něm reaguje na všechny rozkladové námítky a vlastní postupy v zadávacím řízení pro část C veřejné zakázky i nadále považuje za zákonné.
23. Zadavatel dále zdůrazňuje skutečnost, že jednotlivá objasnění navrhovatele jeho nabídkové ceny nebylo možné považovat za dostatečná a jakékoli odkazy na stávajícího dodavatele obdobných služeb zadavateli pokládá za irelevantní. Rozkladovou argumentaci navrhovatele týkající se jeho „mlčení“ v případě třetí výzvy zadavatel označuje za účelovou, když jejím smyslem má být pouze omluvit zmeškání lhůty k podání odpovědi na třetí výzvu ze strany navrhovatele.
24. Závěrem svého vyjádření zadavatel předsedovi Úřadu navrhuje, aby podaný rozklad zamítl.

V. Řízení o rozkladu

25. Úřad neshledal důvody pro postup podle § 87 správního řádu a v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.
26. Dne 14. 8. 2020 vydal předseda Úřadu usnesení sp. zn. ÚOHS-R0106/2020/VZ č. j. ÚOHS-23532/2020/322/BVÍ, kterým účastníkům správního řízení určil lhůtu sedmi dnů ode dne doručení tohoto usnesení, ve které byli oprávněni vyjádřit se k podkladům rozhodnutí o rozkladu, neboť do správního spisu sp. zn. ÚOHS-S0100/2020/VZ byly vloženy nové podklady pro vydání rozhodnutí - zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny vybraného dodavatele ze dne 9. 12. 2019, výzva ke zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny ze dne 6. 1. 2020 a zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny vybraného dodavatele ze dne 7. 1. 2020.
27. Následně, dne 21. 8. 2020, obdržel Úřad vyjádření navrhovatele k podkladům řízení, v nichž navrhovatel shrnuje zásadní skutečnosti, z nichž má vyplývat nezákonnost postupů

zadavatele a nedostatečnost napadeného rozhodnutí. Dále se navrhovatel vyjadřuje ke konkrétním tvrzením zadavatele, uvedeným v jeho vyjádření k rozkladu ze dne 12. 6. 2020.

Stanovisko předsedy Úřadu

28. Po projednání věci rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, předseda Úřadu podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které předcházelo jeho vydání, s právními předpisy, jakož i jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
29. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je shora uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč předseda Úřadu přistoupil k potvrzení napadeného rozhodnutí a zamítnutí podaného rozkladu.

VI. K námitkám rozkladu

30. Ačkoli navrhovatel v části I. svého rozkladu cituje výrok rozhodnutí Úřadu, které se vztahuje k jiné části veřejné zakázky a nikoli k části C, vyplývá zcela zřejmě z ostatního obsahu rozkladu, že jím navrhovatel napadá právě napadené rozhodnutí Úřadu, neboť jej označuje správným číslem jednacím a cituje z jeho konkrétních bodů.
31. V první části rozkladu navrhovatel poukazuje na skutečnost, že byl ze zadávacího řízení vyloučen, ačkoli zadavatel k tomu na základě znění relevantních ustanovení zákona nebyl povinen. S tímto rozkladovým tvrzením je možné se v obecné rovině ztotožnit. Koncepce vyloučení účastníka zadávacího řízení je v zákoně založena na skutečnosti, že většina důvodů pro vyloučení účastníka zadávacího řízení je pro zadavatele fakultativní. Zákon tedy ve svých ustanoveních (jedná se o § 48 odst. 2, 4, 5, 6 a 7 zákona) zadavatelům dává na výběr, zda v určitých situacích, které tato zákonná ustanovení předvídají, k vyloučení účastníka zadávacího řízení přistoupí, či nikoli. Úřadu však v takové situaci přísluší k posouzení pouze otázka, zda v nabídce či osobě účastníka byl některý z důvodů pro vyloučení dán a zda zadavatel při procesu vylučování takového účastníka postupoval v souladu se zákonem. Skutečnost, zda zadavatel využil možnosti vyloučení účastníka zadávacího řízení „vhodně“, tedy například zda je vyloučení v souladu s investiční strategií zadavatele apod., nespadá pod přezkumnou činnost Úřadu, neboť orgán dozoru má posuzovat toliko zákonnost postupu zadavatelů při zadávání veřejných zakázek s ohledem na dodržování konkrétních ustanovení zákona. Jakkoli se může rozhodnutí zadavatele nebo jiný relevantní úkon jevit jako neefektivní či dokonce iracionální, není Úřad oprávněn tuto skutečnost ve svém rozhodnutí zohlednit, dokud postup zadavatele nepřekročí některé ustanovení zákona (včetně § 6, který vymezuje základní zásady zadávání veřejných zakázek).
32. Dále navrhovatel v rozkladu namítá, že jeho nabídková cena neměla být ze strany zadavatele posouzena jako mimořádně nízká ve smyslu § 28 odst. 1 písm. o) zákona. I v této souvislosti platí, že pravomoc Úřadu k přezkumu existence mimořádně nízké nabídkové ceny je do jisté míry omezena. Rozhodnutí o tom, zda nabídková cena odpovídá předmětu veřejné zakázky, totiž přísluší výhradně zadavateli, který je sám nositelem rizik souvisejících se skutečností,

že vybere nabídku s nabídkovou cenou, za niž nelze předmět veřejné zakázky splnit, neboť, jak uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 1 Afs 42/2012-51 ze dne 17. 10. 2012, „*smyslem institutu mimořádně nízké nabídkové ceny je ochrana zadavatele proti takovým uchazečům, kteří jednají s cílem zvítězit ve výběrovém řízení předložením ceny, za kterou není možno zakázku realizovat. S tím je spojeno velké nebezpečí, že zakázka nebude z důvodu finančních potíží takového uchazeče realizována, případně její cena, byť by to bylo v rozporu se zákonem, bude dodatečně navýšena*“. Jakkoliv byly tyto názory formulovány v roce 2012 ve vztahu k § 77 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, jsou přiměřeně aplikovatelné též na nyní interpretovaný § 28 odst. 1 písm. o) zákona ve spojení s § 113 zákona. V souvislosti s rozbořením smyslu institutu mimořádně nízké nabídkové ceny a souvisejících postupů zadavatele je možno odkázat na odůvodnění napadeného rozhodnutí obsažené v bodech 131 - 133 napadeného rozhodnutí, s nímž se předseda Úřadu plně ztotožňuje.

33. V souladu s ustálenou judikaturou správních soudů platí, že Úřad není oprávněn vstupovat do myšlenkových pochodů členů hodnotící komise, neboť takovým způsobem by se Úřad stylizoval do role zadavatele a sám by rozhodoval o vhodnosti nabídek (blíže srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 2 A 9/2002-62 ze dne 16. 3. 2004, 5 Afs 75/2009-100 ze dne 6. 11. 2009). Současně však není možné přijmout závěr, že by mělo být výlučně na posouzení a rozhodnutí zadavatele, zda bude nabídkovou cenu považovat za mimořádně nízkou cenu, neboť Úřad je zmocněn přezkoumat veškeré úkony zadavatele. Úkolem Úřadu tedy nemůže být posouzení otázky, zda určitá nabídková cena je či není mimořádně nízká ve smyslu § 28 odst. 1 písm. o) zákona, ale pouze objektivní posouzení skutečnosti, zda bylo důvodu, aby hodnotící komise ve vztahu ke konkrétní nabídce mohla mít důvodné pochybnosti o tom, že poptávané plnění je možné za nabídkovou cenu realizovat, jakož i posouzení navazujících postupů hodnotící komise, resp. zadavatele z hlediska jejich zákonnosti. Vzhledem k tomu, že právní úprava nenabízí žádná exaktní vodítka k určení toho, kdy se jedná o mimořádně nízkou nabídkovou cenu a kdy nikoliv, je nutné hodnotit každý případ dle konkrétních okolností.
34. V šetřeném případě platí, že zadavatel pojal pochybnosti o proveditelnosti poptávaného plnění za navrhovatelem nabízenou nabídkovou cenu na základě toho, že „*jednotlivé jednotkové ceny se v porovnání s ostatními jednotkovými cenami jeví jako mimořádně nízké*“ (blíže srov. první výzva). Zadavatel následně v první výzvě vymezil devět konkrétních položek², u nichž z tohoto důvodu identifikoval existenci mimořádně nízké nabídkové ceny a uvedl konkrétní rozdíly oproti průměru jednotkových cen ostatních účastníků.
35. Vzhledem k tomu, že Úřad ani jeho předseda v šetřené věci neshledali žádné okolnosti či indicie nasvědčující obcházení zákona či zneužití práva, je předseda Úřadu přesvědčen, že takto popsané skutečnosti (zejm. výše uvedené cenové rozdíly) představují dostatečné objektivní indicie k tomu, aby zadavatel pojal pochybnosti o tom, zda se skutečně jedná o hospodárnou variantu či nerealizovatelné plnění.

² Jedná se o položky: 1) Splach chodníků, 2) Úklid včetně odstranění odpadu, 3) Samostatný posyp, 4) Odstraňování zmrzků, 5) Úklid posypu v průběhu zimního období, 6) Úklid posypu po zimním období, 7) Oprava odpadkového koše, sloupku či zásobníku, 8) Naložení, odvoz, roztřídění odpadu, dočištění prostoru a 9) Odstranění nebezpečných odpadů.

36. Ačkoli navrhovatel v této souvislosti argumentuje zejména skutečností, že stávající dodavatel zadavatele plní obdobné služby za ještě nižší jednotkové ceny, není možné se s takovou rozkladovou námitkou ztotožnit. Smyslem institutu mimořádně nízké nabídkové ceny je získání věrohodného potvrzení o tom, že konkrétní dodavatel je a bude schopen plnění předmětu veřejné zakázky realizovat za jím nabízenou nabídkovou cenu. Zadavatel se tedy dodavatelů táže na způsob stanovení nabídkové ceny a z předložených objasnění musí vyplývat konkrétní a pro daného dodavatele relevantní okolnosti, které odůvodňují jeho nízké náklady, a tedy i možnost plnit předmět veřejné zakázky za jím nabízenou nízkou cenu. Odkaz na skutečnost, že odlišný dodavatel je schopen poskytovat určité plnění ještě levněji ničeho nevypovídá o cenotvorbě a reálných možnostech dotázaného účastníka, resp. navrhovatele, a pro zadavatele je tedy bezpředmětný. Pochybnosti o nabídkové ceně jsou totiž svázány právě s konkrétním dodavatelem, který tuto nabídkovou cenu uvádí ve své nabídce a nelze je zhojit pomocí odkazu na ceny dodavatele jiného. Předseda Úřadu je přesvědčen, že takový odkaz o nabídkové ceně, která je předmětem pochybností zadavatele, ničeho nevypovídá. Není to totiž cenová politika a plnění služeb jiného dodavatele, co zadavatele musí zajímat, ale právě subjektivní důvody a předpoklady na straně dotázaného účastníka zadávacího řízení.
37. Pokud navrhovatel realizuje vlastní cenotvorbu způsobem nastíněným na straně 3 rozkladu, tedy s ohledem na porovnání vlastních nákladů s cenotvorbou současného dodavatele obdobného plnění, nemůže mu Úřad takové postupy vytýkat, jedná se o problematiku zcela v kompetenci navrhovatele. Navrhovatel však musí strpět, že zadavatel takové stanovení nabídkové ceny považuje za nedůvěryhodné, neboť cena stanovená srovnáním s ceníkem jiného dodavatele skutečně nemá žádnou vypovídací schopnost, pokud jde o faktickou realizovatelnost plnění, přičemž z takto stanovené ceny nejsou patrné žádné informace ohledně skutečných nákladů plnění, které má být poskytnuto. Nikdo tedy nemůže navrhovatele „nutit“ k provádění rozsáhlé a komplexní analýzy cenotvorby co do jednotlivých položek ve fázi stanovení vlastní nabídkové ceny, nicméně navrhovatel by měl mít na paměti, že obecně jde o užitečný nástroj, neboť může být následně vyzván k tomu, aby svou nabídkovou cenu zdůvodnil postupem dle § 113 zákona, a v takovém případě stejně zpravidla nakonec bude muset rozkrýt, jaké jsou skutečné náklady plnění, aby zadavatele o reálnosti své nabídkové ceny přesvědčil.
38. Navrhovatel rozporuje závěry bodu 142 napadeného rozhodnutí, nicméně předseda Úřadu se s odůvodněním napadeného rozhodnutí, uvedeným v tomto bodu, naprosto ztotožňuje. Skutečnost, že zadavatel v minulosti uzavřel smlouvu na plnění obdobných služeb, jaké jsou součástí předmětu nyní šetřené veřejné zakázky, nemůže znamenat, že cena, kterou se zavázal na základě takové smlouvy platit, je jednou pro vždy směrodatná. Jako se mohou měnit potřeby zadavatele, tak se mohou také měnit okolnosti na straně dodavatelů a jejich strategie v oblasti sestavování nabídkových cen.
39. Předseda Úřadu se tedy neztotožňuje ani s argumentem navrhovatele o tom, že *„ostatní dodavatelé pouze vycházeli ze svých předpokladů, avšak informace od současného dodavatele se zakládají na lety prověřených zkušenostech a objektivních informacích“*. Jak je uvedeno výše, jsou to právě předpoklady na straně účastníků zadávacího řízení, co zadavatele při požadavku na zdůvodnění způsobu stanovení mimořádně nízké nabídkové ceny zajímá. V opačném případě by tento institut zcela ztrácel smysl.

40. Dále navrhovatel na podporu své argumentace odkazuje na některé smlouvy uveřejněné zadavatelem v registru smluv (<https://smlouvy.gov.cz>). Předseda Úřadu se neztotožňuje s tvrzením navrhovatele o tom, že Úřad nedostatečně zjistil skutkový stav, pokud tyto smlouvy ve svém rozhodnutí nezohlednil. Úřad v bodě 142 napadeného rozhodnutí uvedl, že mu „není známa žádná smlouva zadavatele, jež by obsahově odpovídala šetřené veřejné zakázce a s jejímiž cenami by bylo možné ceny navrhovatele případně porovnat“. Předseda Úřadu je přesvědčen, že s tímto závěrem Úřadu je možné souhlasit i ve světle rozkladové argumentace odkazující na konkrétní smlouvy zveřejněné zadavatelem. Jedná se totiž o smlouvy pro nyní šetřenou věc nerelevantní, tedy o smlouvy, jejichž existence jakož ani samotný obsah tvrzení navrhovatele nepodporuje. Zásadní je přitom tvrzení Úřadu, uvedené v bodu 142 napadeného rozhodnutí, totiž, že „i kdyby existovala rozsahem a složitostí podobná veřejná zakázka, pak ani přes tuto skutečnost se nelze při odůvodnění tvorby nabídkové ceny odkazovat na cenu této veřejné zakázky dodávané jiným dodavatelem.“ Platí totiž, co předseda Úřadu již uvedl shora, tedy, že smysl institutu mimořádně nízké nabídkové ceny by byl popřen, pokud by k objasnění nabídkové ceny dle § 113 zákona nebylo vyžadováno a také poskytnuto vysvětlení konkrétních důvodů stojících právě na straně dotázaného účastníka zadávacího řízení, nikoli vyplývajících ze smluvních vztahů jiných dodavatelů. Samotná existence navrhovatelem uvedených smluv je tedy podružná.
41. Nad shora uvedené však rovněž platí, že ani obsah těchto smluv argumentaci navrhovatele nepodporuje. Předseda Úřadu je přesvědčen, že ceny za obdobná plnění smluvené mezi stranami dotčených smluv v roce 2005, resp. 2008, nepředstavují závazný určovatel pro posouzení přiměřenosti nabídkových cen v rámci nyní šetřené veřejné zakázky.
42. Jejich předmětem (tzn. smluv relevantních v souvislosti s posouzením zadávacího řízení pro část C veřejné zakázky) je totiž provádění údržby veřejné zeleně a úklidu chodníků³, resp. provádění pravidelné celoroční správy 27 dětských hřišť⁴, nikoli pouze úklid chodníků a svoz odpadkových košů, jak je tomu v případě šetřené veřejné zakázky. Pokud se tyto smlouvy v určitých částech svých předmětů vůbec dají s předmětem části C veřejné zakázky porovnat (což je např. u Mandátní smlouvy na správu dětských hřišť na území Městské části Praha 10 – oblast Malešice ze dne 31. 3. 2008 spíše vyloučeno, neboť z Přílohy 1 této smlouvy vyplývá, že se její předmět shoduje s nyní šetřenou veřejnou zakázkou pouze v jedné položce, a to činnost č. 8. Úklidové práce – sběr odpadků a dalšího drobného znečištění z plochy dětského hřiště, zemetení zpevněných ploch a vyprázdnění odpadkových košů), vyplývá z takového srovnání, že rozsah služeb se odlišuje. Již tato skutečnost může představovat zásadní okolnost v rámci cenotvorby nabídkových cen. Předseda Úřadu je toho názoru, že nelze porovnávat jednotkové nabídkové ceny, pokud mají být v rámci jedné veřejné zakázky poskytovány v různém rozsahu.
43. Úřad měl dále podle navrhovatele pochybit i tím, že se nedostatečně zabýval objektivními důvody, na základě kterých zadavateli nepředložil třetí objasnění své nabídkové ceny (požadované v třetí výzvě zadavatele).

³ Jedná se o předmět Mandátní smlouvy o údržbě veřejné zeleně a úklidu chodníků na území Městské části Praha 10 - oblast Malešice ze dne 27. 9. 2005, uveřejněné v registru smluv: <https://smlouvy.gov.cz/smlouva/12551128>

⁴ Jedná se o předmět Mandátní smlouvy na správu dětských hřišť na území Městské části Praha 10 – oblast Malešice ze dne 31. 3. 2008, uveřejněné v registru smluv: <https://smlouvy.gov.cz/smlouva/12641756>

44. Předseda Úřadu se s touto rozkladovou námitkou neztotožňuje. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že se Úřad pečlivě zabýval veškerými relevantními okolnostmi, na základě kterých dospěl k závěru, že požadavek na doložení v pořadí třetího zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny bylo opodstatněné. Třetí výzvě zadavatele předcházely další dvě, v nichž zadavatel dostatečným a transparentním způsobem specifikoval, z jakého důvodu se domnívá, že nabídková cena navrhovatele je mimořádně nízká a rovněž uvedl jednoznačné požadavky na její objasnění. Úřad v bodech 141 – 150 precizně popsal, z jakého důvodu se ztotožňuje s postupem zadavatele, pokud tento neshledal informace uvedené navrhovatelem v odpovědi č. 1 a v odpovědi č. 2 jako dostatečné, a požadoval tedy po navrhovateli prostřednictvím třetí výzvy další objasnění.
45. S těmito závěry se předseda Úřadu plně ztotožňuje. Odpověď č. 1 byla založena zejména na skutečnostech, vyplývajících z odměn stávajícího dodavatele, realizujícího pro zadavatele obdobné služby. Předseda Úřadu již shora uvedl důvody, pro které je přesvědčen, že takové odůvodnění není dostatečné. Současně platí, že pouhé procentuální vyjádření položek „mzdy“, „náklady na techniku, nářadí, ochranné pomůcky, PHM, likvidaci“ a „režie s tvorbou zisku“, jakož i „náklady na likvidaci odpadů“ je v tomto smyslu nedostatečné. Nejedná se totiž o „doložení kalkulace nákladů vynaložených na provedení položek“, což byl oprávněný požadavek zadavatele uvedený v první výzvě.
46. Zadavatel byl tedy oprávněn požadovat po navrhovateli podrobnější odůvodnění jeho nabídkové ceny tak, jak je uvedeno ve druhé výzvě. Jejím prostřednictvím současně zadavatel poskytl navrhovateli podrobnější návod, jakým způsobem má své objasnění zpracovat, aby mohl jeho nabídkovou cenu posoudit. Rovněž odpověď č. 2 je však nutno posoudit jako příliš obecnou, ačkoli již obsahuje alespoň tabulku, z níž je možné vyčíst konkrétnější informace.
47. Předseda Úřadu tedy v této souvislosti uzavírá, že odpověď č. 1 a odpověď č. 2 nezdůvodňují dostatečně způsob stanovení nabídkové ceny navrhovatele, resp. možnost navrhovatele realizovat předmět veřejné zakázky za jím nabízenou cenu a zadavatel byl tedy oprávněn požadovat další objasnění prostřednictvím třetí výzvy. Předseda Úřadu tedy neshledal, že by třetí výzva zadavatele představovala šikanózní úkon proti navrhovateli a porušovala by základní zásady dle § 6 zákona, jak navrhovatel v rozkladu tvrdí.
48. Jestliže má být oním objektivním důvodem, pro který navrhovatel na třetí výzvu zadavatele nereagoval, tvrzený nepřiměřený zásah do sféry obchodního tajemství navrhovatele, nepovažuje předseda Úřadu tuto rozkladovou námitku za relevantní. V první řadě platí, že navrhovatel tuto okolnost zadavateli nesdělil prostřednictvím objasnění, nýbrž pouze po marném uplynutí lhůty pro poskytnutí své odpovědi na třetí výzvu požádal zadavatele o její prominutí s tím, že provádí nezbytné kroky tak, aby bylo možné výzvě zadavatele co nejvíce vyhovět. Pokud nyní v řízení před Úřadem předkládá navrhovatel jiná tvrzení, lze spíše usoudit na to, že se jedná o účelovou argumentaci.
49. Legální definice pojmu obchodní tajemství je obsažena v § 504 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**občanský zákoník**“). Jedná se o „*konkurenčně významné, určitelné, ocenitelné a v příslušných obchodních kruzích běžně nedostupné skutečnosti, které souvisejí se závodem a jejichž vlastník zajišťuje ve svém zájmu odpovídajícím způsobem jejich utajení*“. Zákon navrhovateli k ochraně jeho

obchodního tajemství v průběhu zadávacího řízení poskytuje návod ve svém § 218. Předseda Úřadu je přesvědčen, že navrhovatel nic nebránilo skutečnosti, které považuje za vlastní obchodní tajemství, zadavateli sdělit a označit je jako důvěrné ve smyslu odst. 1 tohoto ustanovení zákona, čímž by zajistil, že zadavatel s nimi bude nakládat specifickým způsobem tak, aby nedošlo k žádnému nežádoucímu zásahu. Současně navrhovatel poskytuje možnost se domáhat ochrany i občanský zákoník ve svých ustanoveních § 2985 ve spojení s § 2988 až 2990, jakož i zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**trestní zákoník**“), pokud by se zadavatel v souvislosti s obchodním tajemstvím navrhovatele dopustil přečinu dle § 248 odst. 1 písm. h) trestního zákoníku. Předseda Úřadu je tedy přesvědčen, že obavy navrhovatele z narušení jeho obchodního tajemství nejsou argumentem, jímž by bylo možno bránit se proti vyloučení ze zadávacího řízení pro nedostatečné zdůvodnění nabídkové ceny. V situaci, kdy právní řád zakazuje zneužití cizího obchodního tajemství a obsahuje nástroje ochrany před takovým zneužitím, má navrhovatel v této oblasti dostatečnou právní ochranu, a je tak čistě na jeho svobodném rozhodnutí, zda se navrhovatel na tuto ochranu spolehne a zda zadavateli své obchodní tajemství poskytne či nikoliv. Zadavateli však výsledek tohoto rozhodnutí nelze klást k tíži.

50. Nad shora uvedené je však podstatná ta skutečnost, že ani s velkou mírou představitosti není možné připustit situaci, kdy by zadavatel realizoval celé zadávací řízení pouze za účelem odhalit know-how, resp. obchodní tajemství navrhovatele v oblasti cenotvorby popptávaných služeb. Zadavatel měl již ve fázi odeslání třetí výzvy navrhovatel dostatečný přehled o nabídkových cenách ostatních účastníků zadávacího řízení, které by mu jistě v takovém záměru posloužily. Navrhovatel si rovněž jistým způsobem protiřečí, pokud sám odkazuje na cenotvorbu jiného dodavatele, kterou dle svých tvrzení sám využíval pro stanovení vlastní nabídkové ceny, nicméně vzhledem k tomu, že se jedná o stávajícího dodavatele zadavatele, disponuje obdobnými informacemi i zadavatel.
51. Předseda Úřadu tedy této rozkladové námitce nepřisvědčuje, neboť ji pokládá za účelovou. Upozorňuje, že je to právě navrhovatel, kdo o plnění veřejné zakázky pro zadavatele usiluje, měl by tedy být schopen svá tvrzení o vlastní nabídkové ceně dostatečně odůvodnit, a pokud tvrdí, že je schopen za nabídkovou cenu předmět veřejné zakázky realizovat, je pouze v jeho zájmu, aby to zadavateli dostatečně prokázal. Pokud je již ve fázi zadávacího řízení přesvědčen, že zadavatel nejedná čestně a pouze se snaží od účastníků zadávacího řízení „vylákat“ jejich interní informace, neshledal předseda Úřadu v šetřené věci žádné okolnosti, které by tomu nasvědčovaly. Jak předseda Úřadu nastínil shora, zadavatel má povinnost s důvěrnými informacemi, resp. s obchodním tajemstvím, účastníků zadávacího řízení nakládat takovým způsobem, aby dostal svým povinnostem dle trestního zákoníku, občanského zákoníku i zákona. V tomto smyslu je tedy předseda Úřadu přesvědčen, že ani obavy navrhovatele z možného zneužití jeho obchodního tajemství ve prospěch společnosti PRAHA 10 – Majetková, a.s., IČO 27205703, se sídlem Vršovická 1429/68, 101 00 Praha 10 (dále jen „**PRAHA 10 – Majetková**“), nebyly důvodné. Jestliže však navrhovatel naznačuje takové jednání ze strany zadavatele, doporučuje mu předseda Úřadu zvážit jiné právní kroky obrany, nicméně v rámci tohoto správního řízení se jedná o bezpředmětné skutečnosti.
52. Pokud jde o přílohu rozkladu, obsahující podrobné kalkulace jednotkových cen položek, které definoval zadavatel v první výzvě, předseda Úřadu uvádí následující. Předmětem

tohoto správního řízení je přezkum postupu zadavatele při posuzování nabídkové ceny a její výše, a to z hlediska transparentnosti kroků, které vedly zadavatele k vyloučení navrhovatele z důvodu, že se jeho nabídková cena jevila jako mimořádně nízká. Podrobnou kalkulaci měl navrhovatel předložit již zadavateli v zadávacím řízení. Pokud tak neučinil a zanechal zadavatele v pochybnostech o odůvodněnosti předložené nabídkové ceny, byly kroky zadavatele oprávněné. Předložení předmětné kalkulace až ve správním řízení před Úřadem na tom zásadně nemůže mnoho změnit.

53. Vedle tohoto závěru však současně platí, že k informacím uvedeným v dotčené příloze rozkladu v souladu se zásadou koncentrace správního řízení, vyjádřenou v § 82 odst. 4 správního řádu ve spojení s § 152 odst. 5 téhož předpisu, předseda Úřadu nepřihlíží. Jedná se totiž o tvrzení a důkaz, který mohl být uplatněný dříve než v samotném rozkladu a vzhledem k tomu, že toto správní řízení představuje řízení zahájené na návrh navrhovatele, tím spíše měl navrhovatel veškeré jemu známé skutečnosti, námitky a prostředky k ochraně svých práv uplatnit již v řízení před Úřadem v prvním stupni. Předseda Úřadu vyslovuje tento závěr, neboť je přesvědčen, že zásadě materiální pravdy ve smyslu § 3 správního řádu bylo ve správním řízení před Úřadem i v rámci šetření rozkladu navrhovatele učiněno za dost, když došlo ke zjištění stavu věci, o němž nepanují důvodné pochybnosti. Zároveň předseda Úřadu přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, a neshledal, že by existence či obsah přílohy rozkladu mohly jakkoli ovlivnit jejich správnost a zákonnost
54. Dále navrhovatel v rozkladu tvrdí, že si měl Úřad nechat zpracovat vlastní znalecký posudek, neboť jeho pracovníci nejsou schopni posoudit realizovatelnost předmětu veřejné zakázky za navrhovatelem nabízenou cenu, jakož ani poskytnutá zdůvodnění. Ani s touto rozkladovou námitkou se předseda Úřadu neztotožňuje, ačkoli je pravdou, že běžnou náplň práce úředních osob příslušejících k Úřadu cenotvorba netvoří. Platí však, že dotčení zaměstnanci, členové rozkladových komisí a také předseda Úřadu jsou plně kompetentní k přezkumu všech úkonů realizovaných zadavatelem či účastníky zadávacích řízení co do transparentnosti, kvality odůvodnění a posouzení, zda určité podání účastníka řízení poskytuje odpovědi na nastolené otázky či nikoliv, o což v nyní šetřené věci jde, neboť navrhovatel je vytýkáno, že určité otázky podrobně nezdůvodnil.
55. Nad shora uvedené však platí, že zpracování dalšího odborného posouzení v nyní šetřené věci není potřebné. Úřad i jeho předseda mají k dispozici veškeré potřebné důkazy, na jejichž základě jsou schopni v šetřené věci rozhodnout.
56. Rovněž argumentu, dle něhož měl zadavatel spíše přistoupit ke zrušení zadávacího řízení, pokud nebyl schopen na základě dvou objasnění nabídkové ceny navrhovatele a dvou odborných posudků nabídkovou cenu posoudit, předseda Úřadu nepřisvědčuje. Nemožnost posouzení nabídkové ceny v šetřeném případě totiž není výrazem neschopnosti zadavatele či špatného vymezení zadávacích podmínek, nýbrž důsledkem nedostatku informací ze strany navrhovatele. Toto tvrzení podporuje i skutečnost, že v případě určitých položek a určitých nabídek nebyl s posouzením nabídkových cen problém, neboť tyto ceny buď nebyly shledány jako mimořádně nízké, nebo pokud byly, poskytli účastníci dostatečná odůvodnění.

57. V další části rozkladu navrhovatel rozporuje konkrétní body napadeného rozhodnutí. Odůvodnění napadeného rozhodnutí, uvedené v jeho bodu 141, označuje navrhovatel za tvrzení bez vypovídající hodnoty. Předseda Úřadu je však toho názoru, že tento bod má v napadeném rozhodnutí své opodstatnění, neboť je součástí rozboru postupů zadavatele a reakce navrhovatele na tyto postupy, které nakonec vyústily ve vyloučení navrhovatele. Úřad se tedy správně zabýval odpovědí č. 1, přičemž z tohoto bodu napadeného rozhodnutí jednoznačně vyplývá jeho závěr o tom, že informace obsažené v této odpovědi navrhovatele nebyly pro objasnění jeho nabídkové ceny dostatečné. Předseda Úřadu s navrhovatelem nepolemizuje do té míry, jakým způsobem porozuměl první výzvě zadavatele a zda jeho myšlenkové pochody byly správné. Podstatnou skutečností zůstává pouze to, zda jím poskytnuté objasnění odpovídalo požadavkům zadavatele či nikoli. Je pravdou, že zadavatel v první výzvě uvedl odchylky v jednotkových nabídkových cenách konkrétních devíti položek pomocí procentuálního rozdílu od průměru jednotkových cen všech účastníků. Zároveň však po navrhovateli výslovně požadoval předložení podrobného postupu, pomocí kterého navrhovatel kalkuloval jednotkovou cenu těchto položek a doložení podrobné kalkulace nákladů vynaložených na provedení položek, včetně zohlednění povinností dodavatele vyplývajících ze specifikace požadovaného plnění pro danou oblast.
58. Předseda Úřadu tedy nemůže souhlasit s navrhovatelem, pokud tvrdí, že procentuální vyjádření jeho nákladů daných položek mělo zadavateli k objasnění jeho nabídkové ceny postačovat. I kdyby tedy uvedení procent v souvislosti s popisem rozdílu nabídkových cen navrhovatele od ostatních nabídkových cen v první výzvě bylo způsobilé navrhovatele „zmást“, zadavatel dále v této výzvě specifikoval jednoznačným způsobem, jaké informace mají být v objasnění obsaženy.
59. Nedostatečnou vypovídací hodnotu vytýká navrhovatel rovněž bodu 144 napadeného rozhodnutí. Ani v tomto případě s ním předseda Úřadu nesouhlasí. Úřad v dotčeném bodě napadeného rozhodnutí odůvodňuje svůj závěr o nedostatečnosti odpovědi č. 2, předseda Úřadu je tedy přesvědčen, že tento bod představuje nezbytnou součást napadeného rozhodnutí. Je pravdou, jak tvrdí navrhovatel, že zadavatel ve druhé výzvě nepožadoval předložení rozkladu mezd pracovníků podílejících se na realizaci dotčených položek. Pravdou současně ale také zůstává fakt, že pokud navrhovatel v době vyhotovování odpovědi č. 2 disponoval informacemi, které mohly jeho postupy při cenotvorbě osvětlit a tím pádem i odůvodnit proveditelnost předmětu veřejné zakázky za jím nabízenou nabídkovou cenu, mohl a měl je zadavateli sdělit. Tím by obsah jeho odpovědi č. 2 získal na jednoznačnosti a přezkoumatelnosti a jakékoli pochybnosti zadavatele by mohly být vyvráceny. Pokud by i poté zadavatel po navrhovateli požadoval další odůvodnění, již by námitka o šikanózním a účelovém postupu ze strany zadavatele mohla nabývat na relevantnosti. V kontextu nyní šetřených okolností, kdy navrhovatel podává podrobná objasnění svých nákladů až ve fázi řízení o rozkladu podaném proti napadenému rozhodnutí, vyvstává z jeho argumentace spíše pochybnost v tom smyslu, že navrhovatel při přípravě odpovědi č.1, resp. č. 2, tyto informace zadavateli poskytnout mohl, ale nechtěl, neboť spoléhal na to, že zadavatel akceptuje jeho stručná odůvodnění v těchto odpovědích uvedená.

60. To však není otázka nynějšího přezkumu, předseda Úřadu se zabývá pouze skutečnostmi vyplývajícími z jednotlivých výzev a odpovědí na ně, přičemž však neshledal, že by odpověď č. 2 byla dostatečná.
61. Ani s rozkladovou argumentací ve vztahu k bodu 145 napadeného rozhodnutí se předseda Úřadu neztotožňuje. Ačkoli konkrétní typ strojů, které zadavatel pro plnění předmětu veřejné zakázky požadoval, byly známy již z nabídky navrhovatele (blíže srov. str. 7 nabídky navrhovatele), nemění tato skutečnost ničeho na tom, že zadavatel v souvislosti s náklady na stroje požadoval ve druhé výzvě doložení určitých informací, které z nabídky navrhovatele nevyplývaly, a z logiky věci by bylo jedině účelné popsat tyto informace ve vztahu ke konkrétním strojům, i kdyby to v důsledku znamenalo uvést jejich typy opakovaně. Předseda Úřadu znovu opakuje, že vážný zájem o získání veřejné zakázky vyžaduje ze strany účastníků zadávacích řízení rovněž určitou součinnost, pokud mají být objasněny údaje, které jsou uvedeny v jejich nabídkách. Je tedy zásadně v zájmu účastníka zadávacího řízení, aby byly veškeré pochybnosti zadavatele o jeho nabídce rozptýleny, přičemž to nejmenší, co pro to může účastník zadávacího řízení učinit, je uvést na požádání všechny skutečnosti, které jsou mu známy a které odůvodňují reálnost jeho nabídky.
62. Obdobně lze argumentovat ve vztahu k objasnění nákladů navrhovatele na materiál v souvislosti s realizací dotčených položek. Navrhovatel mohl své nabídkové ceny objasnit v míře požadovaného detailu a zadavateli sdělit, že předmětné informace představují jeho obchodní tajemství, tzn. označit tyto informace za důvěrné ve smyslu § 218 zákona, resp. za obchodní tajemství dle § 504 občanského zákoníku.
63. Je pravdou, že zadavatel ve druhé výzvě výslovně nepožadoval rozklad položek ostatních přímých nákladů, jak navrhovatel v rozkladu tvrdí. Nad shora uvedené (ohledně poskytnutí co nejvíce detailních a komplexních informací a údajů ze strany účastníka zadávacího řízení v jeho vlastním zájmu) však stále platí, že pokud zadavatel v rámci druhé výzvy výslovně požadoval předložení podrobného postupu, pomocí kterého navrhovatel kalkuloval jednotkovou cenu těchto položek a doložení podrobné kalkulace nákladů vynaložených na provedení položek, včetně zohlednění povinností dodavatele vyplývajících ze specifikace požadovaného plnění pro danou oblast, nemůže obstát takové objasnění, které sice obsahuje položky zahrnující více složek, aniž by však bylo možné vyčíst náklady na tyto složky. Zadavatel tedy opravdu nemohl posoudit, zda jsou tyto položky kalkulovány tak, aby předmět veřejné zakázky mohl být realizován bez vícenákladů.
64. V souvislosti s položkami „ostatní náklady – rezerva na mzdy“ a „ostatní náklady – opravy“ uvedenými v odpovědi č. 2 navrhovatel tvrdí, že pouze uvedl, že s těmito položkami počítá, ačkoli to nebylo ze strany zadavatele požadováno. Navrhovatel tedy zřejmě chápe uvedení těchto položek jako nadstandard, neboť jejich vyčíslení zadavatel nepožadoval, a z toho důvodu předpokládal, že není třeba dalšího vysvětlení z jeho strany. S tím však předseda Úřadu nemůže souhlasit. Pokud navrhovatel určitou informaci uvedl, měl opět ve svém vlastním zájmu doložit její objasnění tak, aby nevznikaly další nejasnosti, resp. aby nepřetrvávaly nejasnosti z dřívějšíka. Současně z takto předloženého objasnění navrhovatele vyplývá, že pokud v něm určité položky k objasnění vlastní nabídkové ceny uvedl, musí se jednat o položky, které na tuto nabídkovou cenu mají vliv. Předseda Úřadu je tedy přesvědčen, že navrhovatel měl i takové položky dostatečným způsobem rozvést. S odůvodněním napadeného rozhodnutí, uvedeným v bodu 148 napadeného rozhodnutí

se předseda Úřadu plně ztotožňuje, neboť dotčená součást odpovědi 2 skutečně nemá žádnou vypovídací hodnotu ohledně požadované podrobné kalkulace nákladů, které mají být na tyto položky vynaloženy.

65. Navrhovatel dále ve vztahu k bodu 149 napadeného rozhodnutí uvádí, že uvedení jeho zisku nebylo v rámci první ani druhé výzvy ze strany zadavatele požadováno. Předseda Úřadu je ve shodě s Úřadem přesvědčen, že pokud zadavatel požadoval doložení podrobného postupu, pomocí kterého navrhovatel vypočítal svou nabídkovou cenu v souvislosti s položkami uvedenými v první výzvě (a rovněž ve druhé výzvě), jejíž součástí je zcela určitě i plánovaný zisk navrhovatele, měla být rovněž tato položka součástí jeho objasnění.
66. Navrhovatel je i ve světle napadeného rozhodnutí přesvědčen o tom, že zadavateli poskytl prostřednictvím odpovědi č. 2 zdůvodnění v požadovaném rozsahu. Předseda Úřadu se však plně ztotožňuje s odůvodněním napadeného rozhodnutí, tedy se závěrem, že odpověď č. 2 neposkytovala dostatečné informace k tomu, aby mohla být nabídková cena navrhovatele, resp. realizovatelnost předmětu veřejné zakázky za tuto nabídkovou cenu, posouzena. Již shora předseda Úřadu uvedl podrobnou argumentaci, z níž tato skutečnost vyplývá. Z tohoto důvodu se tedy neztotožňuje s rozkladovou námitkou navrhovatele směřující proti bodu 150 napadeného rozhodnutí.
67. Dále navrhovatel uvádí konkrétní argumentaci proti znaleckým posudkům, které si zadavatel nechal pro účely posouzení nabídkových cen účastníků zadávacího řízení zpracovat. Předseda Úřadu s navrhovatelem nesouhlasí. Není totiž pravdou, že by tyto posudky vycházely pouze z obecných cen ÚRS či RTS. Posouzení nabídkových cen účastníků zadávacího řízení ze dne 9. 12. 2019 zpracované společností RTS, a.s., IČO 25533843, se sídlem Lazaretní 13, 615 00 Brno (dále jen „**posouzení RTS**“), vychází z podrobného posouzení vnitřní struktury celkových nabídkových cen, tedy ocenění jednotlivých položek zadavatelem stanoveného modelového příkladu ze strany účastníků zadávacího řízení. Znalecký posudek ze dne 10. 1. 2020 zpracovaný Ing. Jiřím Grulichem se sídlem Jungmannova 32, 110 00 Praha 1 (dále jen „**znalecký posudek**“), rovněž staví své závěry pouze na posouzení nabídkových cen jednotlivých účastníků zadávacího řízení za jednotkovou položku ve světle jejich objasnění, resp. na posouzení celkových nabídkových cen za čtyři roky. Z obsahu posouzení RTS ani znaleckého posudku rozhodně nevyplývá, že by vycházely „*toliko jen z obecných cen ÚRS či RTS*“, jak tvrdí navrhovatel v rozkladu a jejich závěry nevycházejí z hypotetických tabulkových cen, neboť jejich zpracovatelé v obou případech vycházeli toliko z nabídkových cen, resp. z jednotkových nabídkových cen, uvedených účastníky zadávacího řízení v jejich nabídkách.
68. Navrhovatel ve svém rozkladu brojí rovněž proti obsahu rozhodnutí o vyloučení. Namítá, že v tomto rozhodnutí zadavatel nedostatečně konkretizoval, které položky a proč, nebyly ze strany navrhovatele dostatečně zdůvodněny. Předseda Úřadu však rozhodnutí o vyloučení považuje v tomto smyslu za přezkoumatelné a vyhotovené v souladu se zákonem. Za zásadní totiž považuje tu skutečnost, že zadavatel již v první výzvě specifikoval devět konkrétních položek, u nichž shledal existenci mimořádně nízkých nabídkových cen a jichž se mělo požadované objasnění týkat (blíže srov. bod 32 tohoto rozhodnutí o rozkladu). Navrhovatel v souladu s první výzvou těchto devět položek ve své odpovědi č. 1 uvedl. Následovala druhá výzva, která se opět týkala výhradě těchto devíti položek. I v odpovědi č. 2 navrhovatel uvedl informace ve vztahu k těmto devíti položkám.

Rovněž třetí výzva se vztahuje výhradně ke dříve definovaným devíti položkám. Vzhledem k tomu, že zadavatel na začátku této komunikace se zadavatelem konkretizoval devět položek, jichž se mělo zdůvodnění jejich nabídkových cen týkat, přičemž tento okruh následně nijak neměnil (nerozšiřoval, ani nezužoval), muselo být navrhovateli zcela jasné, o kterých položkách se pojednává i v rozhodnutí o vyloučení, pokud toto rozhodnutí opět hovoří pouze o „položkách“⁵. Předseda Úřadu tedy pokládá rozhodnutí o vyloučení za přezkoumatelné, ačkoli v něm nejsou výslovně vyjmenovány položky, kterých se existence mimořádně nízké ceny týkala.

69. Na základě bodu 152 napadeného rozhodnutí navrhovatel demonstruje i údajné „zjevné nepochopení celé problematiky naceňování a zdůvodňování položek na straně Úřadu“. Předseda Úřadu s takovým závěrem navrhovatele nesouhlasí, neboť v tomto bodu Úřad podává odůvodnění závěru o tom, že odpovědi navrhovatele na první i druhou výzvu zadavatele neposkytovaly dostatečné informace. Nejedná se tedy o interpretaci rozhodnutí o vyloučení v tom smyslu, že se v něm mělo pojednávat o konkrétních složkách dotčených položek – ať už ve prospěch navrhovatele či v jeho neprospěch. Úřad pouze v tomto bodu napadeného rozhodnutí uvedl, proč se ztotožňuje se zadavatelem do té míry, že na základě informací poskytnutých ze strany navrhovatele nebylo možné provést posouzení proveditelnosti předmětu veřejné zakázky za jím nabízenou nabídkovou cenu.
70. Předseda Úřadu neshledal ani navrhovatelem namítané porušení § 6 odst. 1 a 2 zákona v souvislosti s porovnáním výzev k objasnění nabídkové ceny adresovaných navrhovateli na straně jedné a vybranému dodavateli na straně druhé. Není totiž pravdou, že by byl vybraný dodavatel vyzván pouze k rozpadu přímých a nepřímých nákladů, jak tvrdí navrhovatel v rozkladu. Zadavatel ve Výzvě ke zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny ze dne 3. 12. 2019 adresované vybranému dodavateli uvedl, že „jednotlivé jednotkové ceny se v porovnání s ostatními jednotkovými cenami jeví jako mimořádně nízké“, přičemž hodnotící komise identifikovala mimořádně nízkou nabídkovou cenu ve vztahu k jedné konkrétní položce, u níž (stejně jako v souvislosti s devíti položkami uvedenými v první výzvě adresované navrhovateli) byla uvedena průměrná jednotková cena všech účastníků a dále procentuální vyjádření rozdílu od jednotkové ceny vybraného dodavatele. Hodnotící komise tedy vybraného dodavatele prostřednictvím této výzvy požádala o „doložení podrobného technologického postupu, pomocí kterého jste kalkulovali jednotkovou cenu výše uvedené položky tak, jak je uvedena ve Vámi podané nabídce“ a „doložení podrobné kalkulace přímých a nepřímých nákladů (zisk) vynaložených na provedení této položky souvisejících s příslušným technologickým postupem, včetně zohlednění povinností dodavatele vyplývajících ze specifikace požadovaného plnění pro danou oblast (viz Příloha č. 4 zadávací dokumentace), přičemž v případě mzdových nákladů uveďte i kalkulovaný počet pracovníků, kteří se budou podílet na provádění této položky a dále i kalkulaci času, který tito pracovníci stráví prováděním této položky, včetně uvedení Vámi nabízené ceny za časovou jednotku práce takového pracovníka“.

⁵ Ačkoli rozhodnutí o vyloučení pojednává o „některých položkách“ i v souvislosti s nejasností spočívající v tom, že celková cena v rámci modelového příkladu neodpovídala nabídkové ceně příslušné položky a vynásobení počtem požadovaných jednotek, jedná se pouze o dokreslení celého případu, neboť tato nejasnost byla ze strany navrhovatele objasněna již prostřednictvím jeho odpovědi č. 1 a zadavatel toto objasnění přijal. Tato otázka není mezi účastníky správního řízení sporná a není předmětem přezkumu v tomto správního řízení.

71. Na tuto výzvu zadavatele vybraný dodavatel reagoval prostřednictvím svého Zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny ze dne 9. 12. 2019, které však hodnotící komise na svém jednání ze dne 6. 1. 2020 shledala za nedostatečné, neboť z něj jednoznačně nevyplývá obsah části „režie, opravy“ v položce. Z toho důvodu hodnotící komise rozhodla o opětovné výzvě vybraného dodavatele, „*konkrétně k rozdělení strojních a režijních nákladů (konkrétně výrobních a správních) uvedené položky*“ (blíže srov. Protokol o jednání hodnotící komise ze dne 6. 1. 2020).
72. Následovala tedy druhá Výzva ke zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny ze dne 6. 1. 2020 adresovaná vybranému dodavateli, na jejímž základě byl vybraný dodavatel požádán o „*zdůvodnění způsobu stanovení jednotkové ceny uvedené položky, konkrétně k rozdělení strojních a režijních nákladů (konkrétně výrobních a správních) uvedené položky*“. Vybraný dodavatel na tuto výzvu odpověděl svým Zdůvodněním mimořádně nízké nabídkové ceny ze dne 7. 1. 2020.
73. Shora uvedený postup je shrnut v Písemné zprávě o hodnocení nabídek, která tvoří přílohu oznámení o výběru dodavatele doručeného navrhovateli dne 20. 1. 2020. Z této zprávy vyplývá, že vybraný dodavatel na základě žádosti zadavatele o písemné zdůvodnění způsobu stanovení mimořádně nízké nabídkové ceny zdůvodnil způsob stanovení jednotkové ceny posuzované položky, doložil podrobný technologický postup a doplnil rozdělení strojních a režijních nákladů. Hodnotící komise tedy ve spolupráci s přizvaným znalcem dospěla k závěru, že toto zdůvodnění je dostatečné.
74. Předseda Úřadu tedy neshledává, že by ze spisového materiálu vyplývaly jiné skutečnosti, než jaké tvrdí Úřad v napadeném rozhodnutí. Současně předseda Úřadu neshledává, že by v jednotlivých dokumentech, pořízených v průběhu zadávacího řízení pro veřejnou zakázku existovaly rozpory, resp. že by byly netransparentní, neboť poskytují přezkoumatelný obraz postupů hodnotící komise při hodnocení a posuzování nabídkových cen.
75. Pokud navrhovatel rozporuje rozdíly v postupu zadavatele při objasňování nabídkových cen navrhovatele a vybraného dodavatele, je předseda Úřadu toho názoru, že tyto rozdíly jsou přirozeným důsledkem toho, že dotčení účastníci zadávacího řízení v první řadě uvedli ve svých nabídkách rozdílné jednotkové nabídkové ceny, z nichž některé se zadavateli jevily jako mimořádně nízké a jiné nikoli. V druhé řadě platí, že tito účastníci zadávacího řízení reagovali na výzvy zadavatele dle § 113 odst. 4 zákona zcela odlišným způsobem. Zadavatel tudíž musel tyto odpovědi také posuzovat odlišným způsobem, právě s ohledem na jejich rozdílný obsah. Na základě toho pak následné výzvy byly rovněž koncipovány odlišně. Pokud zadavatel v souvislosti se zdůvodněním nabídkové ceny vybraného dodavatele shledal, že další výzva již nebyla potřebná, neboť vybraný dodavatel prostřednictvím svého zdůvodnění ze dne 7. 1. 2020 poskytl zadavateli veškeré potřebné informace, nepředstavuje porušení zásady rovného přístupu skutečnost, že navrhovatel byl vyzván i potřetí. Předseda Úřadu opakuje, že se jedná o důsledek rozdílnosti odpovědí vybraného dodavatele a navrhovatele.
76. Pokud jde o argumentaci navrhovatele ohledně vztahu ustanovení § 48 odst. 2 písm. b) zákona a ustanovení § 48 odst. 4 zákona, nelze jí dle názoru předsedy Úřadu přisvědčit v tom smyslu, že by zakládala důvod pro zrušení rozhodnutí o vyloučení navrhovatele. Při zadávání

šetřené veřejné zakázky skutečně došlo k tomu, že zadavatel shledal v nabídce navrhovatele existenci mimořádně nízké nabídkové ceny dle § 28 odst. 1 písm. o) zákona. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nereagoval na třetí výzvu zadavatele, nejenže tím vznikl důvod pro vyloučení navrhovatele dle § 48 odst. 4 zákona, tedy že nabídka navrhovatele obsahovala mimořádně nízkou nabídkovou cenu, která nebyla účastníkem zadávacího řízení zdůvodněna, ale rovněž toto jednání navrhovatele dalo vzniku důvodu pro jeho vyloučení dle § 48 odst. 2 písm. b) zákona, neboť údaje (nabídková cena) předložené navrhovatelem nebyly z jeho strany objasněny na základě žádosti podle § 46 zákona (touto žádostí je třeba rozumět první, druhou a třetí výzvu zadavatele). A i kdyby snad nebyl naplněn důvod vyloučení dle § 48 odst. 2 písm. b) zákona, je každopádně naplněn důvod dle § 48 odst. 4 zákona, tedy alespoň jeden důvod vyloučení. To k vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení postačuje. Předseda Úřadu tedy neshledává tvrzené porušení zákona ze strany zadavatele, pokud k vyloučení navrhovatele došlo z obou uvedených důvodů.

77. Co se týče aplikace zásady procesní ekonomie ve vztahu k dalším důvodům vyloučení navrhovatele, ztotožňuje se předseda Úřadu s postupem Úřadu. Stejně jako Úřad v napadeném rozhodnutí nepovažuje předseda Úřadu za nutné zabývat se dalšími důvody vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení, neboť bylo prokázáno, že zadavatel byl oprávněn navrhovatele ze zadávacího řízení vyloučit z důvodů dle § 48 odst. 2 písm. b) zákona a § 48 odst. 4 zákona. Předseda Úřadu se tedy ztotožňuje se závěry, ke kterým Úřad dospěl v bodu 164 odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde uvedl, že v souladu se zásadou procesní ekonomie není potřebné se zabývat dalšími důvody vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení v situaci, kdy jeden z důvodů vyloučení je zcela přezkoumán a postup zadavatele shledán jako zákonný. Ve věci dalšího důvodu pro vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení – zadavatelem tvrzeného uzavření zakázané dohody mezi navrhovatelem a dalším účastníkem zadávacího řízení (blíže srov. § 48 odst. 6 zákona) probíhá v současné době šetření podnětu sp. zn. P0379/2019/KD, předseda Úřadu je tedy přesvědčen, že by bylo zcela nadbytečné, kdyby se v rámci správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zabýval i touto otázkou.
78. Předseda Úřadu tedy uzavírá, že důvody vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení pro část C veřejné zakázky považuje za dostatečně přezkoumané a postavené najisto.
79. Pokud jde o obsah a transparentnost oznámení o vyloučení navrhovatele z další účasti v zadávacím řízení ze dne 20. 1. 2020, ztotožňuje se předseda Úřadu s napadeným rozhodnutím. Zákon v § 48 odst. 11 klade na oznámení o vyloučení pouze požadavek jeho bezodkladného odeslání dotčenému účastníkovi zadávacího řízení a povinnost jej odůvodnit. Předseda Úřadu ve shodě s napadeným rozhodnutím shledává oznámení o vyloučení jako řádně odůvodněné, neboť z něj jednoznačným a přezkoumatelným způsobem vyplývají veškeré důvody vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení. Navrhovatel měl tedy dostatečný podklad pro případné vyhotovení svých námitek, které také následně podal. Informace, které ze znaleckého posudku vyplývaly a byly pro navrhovatele relevantní, zadavatel uvedl rovněž přímo v samotném oznámení o vyloučení, není tedy v rozporu se zákonem, pokud zadavatel učinil součástí oznámení o vyloučení i redigované části tohoto znaleckého posudku. K porušení zásady transparentnosti dle § 6 odst. 1 zákona tedy tímto postupem zadavatele nemohlo dojít.

80. Nad shora uvedené platí, že z bodu 168 napadeného rozhodnutí rozhodně nevyplývá, že by Úřad jakkoli posvětil „nečitelnost“ přiloženého znaleckého posudku. Za zásadní dokument Úřad považuje pouze rozhodnutí o vyloučení, z něhož musejí vyplývat všechny důvody pro vyloučení navrhovatele. Tak tomu v šetřeném případě je. Pokud zadavatel v zájmu zachování co nejvyšší transparentnosti zadávacího řízení k tomuto oznámení připojil rovněž anonymizovanou verzi znaleckého posudku, nejedná se o porušení zásady transparentnosti, neboť jde pouze o doložení informací, které jsou součástí rozhodnutí o vyloučení.
81. Navrhovatel neuvádí, v čem konkrétně se má textace posudků lišit od závěrů oznámení o vyloučení. Předseda Úřadu znovu opakuje, že pro další postupy navrhovatele, jakož i pro posouzení postupů zadavatele ze strany Úřadu, resp. jeho předsedy, je zásadní pouze obsah oznámení o vyloučení. Znalecký posudek tvoří pouze podklad pro jednání hodnotící komise.
82. Dále navrhovatel namítá nepřezkoumatelnost postupů hodnotící komise ohledně souslednosti úkonů hodnocení a posouzení nabídek. V této souvislosti se předseda Úřadu ztotožňuje s posouzením věci ze strany Úřadu a jeho závěry uvedenými v bodu 193 napadeného rozhodnutí, neboť námitky navrhovatele napadají takové postupy zadavatele, které nemají vliv na závěr o zákonnosti vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení.
83. Mimo tuto skutečnost však předseda Úřadu neshledal v dotčených úkonech zadavatele ani takové porušení zásady transparentnosti dle § 6 zákona, které by mělo vliv na celkovou transparentnost zadávacího řízení pro veřejnou zakázku. Je pravdou, že Písemná zpráva o hodnocení nabídek není datována. V její části B. Hodnocení nabídek (která následuje po ihned po části A. Seznam podaných nabídek) je však uvedeno, že hodnotící komise „provedla nejprve hodnocení nabídek. Teprve následně prověřil zadavatel splnění podmínek účasti v zadávacím řízení u vybraného dodavatele“. Předseda Úřadu se tedy nemůže ztotožnit s argumentací navrhovatele, dle níž má platit, že „z předložených dokladů zadavatelem není zřejmé, zda nejprve bylo hodnoceno či bylo nejprve posuzováno splnění podmínek účasti v zadávacím řízení“. Tento dokument tvořil přílohu Oznámení o výběru dodavatele ze dne 20. 1. 2020, které bylo navrhovateli doručeno téhož dne, a navrhovatel tedy měl možnost seznat, že hodnotící komise nejprve hodnotila nabídky a až následně provedla posouzení splnění podmínek účasti v případě vybraného dodavatele.
84. Ani s rozkladovou námitkou ohledně nedostatečnosti rozhodnutí o námitkách předseda Úřadu nesouhlasí. Jak vyplývá ze shora uvedeného, předseda Úřadu pokládá za prokázané, že zadavatel v souvislosti s vyloučením navrhovatele ze zadávacího řízení pro část C veřejné zakázky postupoval v souladu se zákonem. Dále Úřad v bodech 175 – 187 (a více než na třech stranách) napadeného rozhodnutí vyčerpávajícím a zcela přezkoumatelným způsobem odůvodnil, proč shledal rozhodnutí o námitkách jako zákonné. Rozhodně tedy nelze souhlasit s navrhovatelem v tom smyslu, že se měl Úřad pouze spokojit s tím, že se zadavatel v rozhodnutí o námitkách adekvátně vyjádřil, přičemž přešel zákonnost samotného postupu zadavatele.
85. Předseda Úřadu dále souhlasí s odůvodněním napadeného rozhodnutí uvedeným v bodech 191 – 193 napadeného rozhodnutí, neboť v šetřené věci opravdu nebylo namístě zabývat se tvrzenými procesními a faktickými chybami zadavatele při výběru vybraného dodavatele.

S navrhovatelem je možné se v této souvislosti ztotožnit do té míry, že pokud je proces jeho vyloučení z účasti v zadávacím řízení stále ještě předmětem přezkumu ze strany Úřadu, existuje možnost, že Úřad, resp. jeho předseda, tento úkon zadavatele zruší a navrhovatel se bude zadávacího řízení účastnit i nadále. Tato situace ovšem v šetřeném případě nenastala. Jedná se tedy o skutkový stav, na který Úřad v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí příležitostně aplikoval relevantní závěry judikatury správních soudů (blíže srov. bod 192 napadeného rozhodnutí) s tím, že pokud navrhovatel namítá porušení svých práv prostřednictvím úkonů zadavatele, které s jeho vyloučením nesouvisí, nemůže mu Úřad přisvědčit.

86. Závěrem předseda Úřadu uvádí, že ani tvrzení navrhovatele, uvedená v jeho vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 21. 8. 2020, nemohou na posouzení věci ze strany Úřadu, resp. jeho předsedy, ničeho změnit. Ačkoli navrhovatel zadavateli nabídl nejnižší nabídkovou cenu, neposkytl zadavateli v průběhu jejího posouzení dostatečné informace k tomu, aby vyvrátil jeho pochybnosti o tom, že předmět veřejné zakázky lze za tuto nabídkovou cenu realizovat, tedy, zda se jedná o mimořádně nízkou nabídkovou cenu či nikoli. Předseda Úřadu v průběhu správního řízení neshledal, že by vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení bylo důsledkem tvrzené neschopnosti zadavatele dostatečně formulovat své požadavky na zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny navrhovatele. Znalecký posudek a posouzení RTS předseda Úřadu posoudil „pouze“ jako podklad pro jednání hodnotící komise, přičemž za zásadní pokládá pouze rozhodnutí o vyloučení, v jehož souvislosti neshledal, že by se zadavatel dopustil porušení zákona. Z tohoto důvodu předseda Úřadu neshledal ani závadnost těchto dotčených podkladů. Smluvní vztahy zadavatele a společnosti Praha 10 – Majetková nejsou předmětem tohoto správního řízení a pro nyní šetřenou veřejnou zakázku jsou irelevantní (blíže srov. body 48 - 51 tohoto rozhodnutí o rozkladu).

VII. Závěr

87. Po přezkoumání napadeného rozhodnutí je předseda Úřadu přesvědčen o tom, že napadené rozhodnutí je v souladu se zásadou materiální pravdy dle § 3 správního řádu. Nejsou tedy dány žádné důvodné pochybnosti o tom, že by se zadavatel dopustil porušení zákona, pokud navrhovatele vyloučil z účasti v zadávacím řízení, přičemž relevantní dokumentace zadávacího řízení je přezkoumatelná a nevzbuzuje tedy pochybnosti o transparentnosti této dokumentace či postupů zadavatele.
88. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad při vydání napadeného rozhodnutí postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, dospěl předseda Úřadu k závěru, že nenastaly podmínky pro změnu či zrušení napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu. Proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj

předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. JUDr. Ondřej Kochman, advokát, Kochman, advokátní kancelář s.r.o., Belgická 276/20, 120 00 Praha 2 – Vinohrady
2. Advokátní kancelář Brož, Sedlatý s.r.o., Vinohradská 2828/151, 130 00 Praha 3
3. AKROP s.r.o., Ke Špejcharu 392, 252 67 Tuchoměřice

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy